

தோழர்களே!

இதுவரை பல தோழர்கள் பெண்ணுரிமையைப் பற்றி சாதகமாகவும், பாதகமாகவும் பச்சியவகைகளைக் கட்டீர்கள். நான் தலமை வகித்ததற்கு ஆக முடிவில் இதைப் பற்றி ஏதாவது இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பீர்கள். நான் சொல்லுவது உங்கள் அபிப்பிராயங்களுக்கு மாறாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதனால் பாதகமில்லை. இந்தக் கட்டம் வாக் குவாதக் கட்டமானதால் பலவித அபிப்பிராயங்களையும் தெரிய வேண்டிப் பச்சுவதே ஒழியவேறில்லை. யார் எதனைச் சொன்னாலும் பொறுமையோடு கட்டிச் சூர்தி, யுக்தி, அனுபவம், என்கின்ற மனம் தன்மையிலும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வாரங்கள்.

தோழர்களே! இன்று பெண்ணுரிமையைப் பற்றி பச்சும் நாம் எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டு பச்சுகிறோம்? இதைப் பற்றிப் பச்ச நமக்கு யோக்கியதையோ, உரிமையோ உண்டா? நாம் ஆஸ்திகர்களா? நாஸ்திகர்களா? இது விஷயத்தில் நம்முடைய ஆராய்ச்சியோ, முடிவோ நமக்கு ஆதாரமா? அல்லது இது விஷயத்தில் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கும் முடிவே நமக்கு ஆதாரமா? என்பவற்றை முதலில் நாம் யோசித்துப் பார்த்த பிறகே விஷயத்தைப் பற்றி பச்சவேண்டும்.

ஏனென்றால் பெண்கள் விஷயத்தில் இன்று உலகில் உள்ள மதங்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே ஒரு முடிவாகட்டி விட்டது. அம்முடிவுகள் வதேமுடிவு கடவுள் வதேத்தின் மலமாய்ச் சொன்ன முடிவு என்று சொல்லப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்களிடையே வதேத்திலும், முகமதியர்களிடையே வதேத்திலும், இந்துக்கள் வதேத்திலும் பெண்களுக்குச் சம உரிமை இல்லை. சில உரிமைகள் இருந்தாலும் அவை வரையறுக்கப்பட்டு அதற்கு மலே ஒன்றும் செய்யக் கட்டாது என்ற தீர்ப்பில் இருக்கிறோம். ஆகவே இப்போது நமது ஆராய்ச்சியின் பயனாய் ஒரு முடிவு வருவோமானால் அம்முடிவு நமது மதவதே கட்டளையை மீறி நாஸ்திகமாவதா? அல்லது ஆஸ்திகத்துக்கு பயந்து நமது முடிவுகளைக் கவிட்டு விடுவதா? என்பதை முதல் தீர்மானித்துக் கொண்டு பிறகு இந்த வலையில் இறங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நமது வலைகள் எல்லாம் வீண வலையாகப் போய் விடாதா?

முன் பசிய சிலர் பெண்கள் சூதாட்டம் மூலம் மூலம் முடிவாகக் கட்டப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். மற்றொருவர் நம் பெரியோர்கள் நன்றாய் யோசித்துச் செய்திருக்கிறதாகச் சொன்னார். ஆகையால் இம்மாதிரியான பெரியதொரு சீர்திருத்தவாதிகள் உண்மையில் சீர்திருத்தவாதிகளால் மறைக்கப்பட்ட பிரச்சனையை மூதலில் முடிவாகக் கொள்ள வேண்டும். நிற்க, ஆணும் பெண்ணும் மனிதர்கள் தான். உருவத்திலும் மனிதத் தன்மையைப் பாதிக்கக் கூடியதல்ல. மனிதவர்க்கத்திலுள்ள பூதத்தின் குற்றம், பலக் குற்றம் என்பது இயற்கையில் ஆண்கள் பெண்கள் ஆகிய இருவரும் ஒன்றுபடவே தான் இருக்கிறது. அப்படியாகத் தான் இருப்பாலும் ஒன்றுபடவே தான் அடக்கிறார்கள். ஆண்களில் எவ்வளவு முட்டாள்கள் இருக்கிறார்களோ? எவ்வளவு பலவீனமானவர்கள் இருக்கிறார்களோ? எவ்வளவு கெட்ட குணமுடையவர்கள் இருக்கிறார்களோ? அதுபோல தான் பெண்களிலும் இருக்கலாம்.

மலேக் கொண்டு ஏதாவது இருந்தால் அது சபைக்கையால் அதாவது ஆண்களாகிய நாம் அவர்களைக் கழித்தபை பிராயமுதல் அடிமைப்படுத்தி கல்வியில் லாமல் உலகஞானம் அறிய இடம் இல் லாமல் அடக்கி வதைத்து விட்டதால் ஏற்பட்டதே ஒழியவதே இல்லை. தாசிகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் வியாபாரத்தில் எவ்வளவு கட்டிக் காரர்களாய் இருந்து எவ்வளவு ஆண்களை ஏமாற்றி எவ்வளவு பணம் சம்பாதித்து எப்படி நிர்வகித்து வருகிறார்கள் பாருங்கள். ஆண்களில் எழுத்து வாசனை அற்றவர்களாயினும் சமத்துவமில் லாமல் அடக்கி வதைத்திருக்கும் மிருகங்களாகக் கூட ஒப்பான சில தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய அறிவு வீரம் பராக் கிரமம் எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது?

வியாபாரம் செய்யும் பணிகளும் உத்தியோகம் பார்க்கும் பணிகளும் இன்று அவரவர்கள் தொழில்களைச் சரியாய் செய்யவில்லையா? உபாத்தியாய பணிகள் தங்கள் உத்தியோகத்தையே சரியாய் செய்யவில்லையா? எந்த விதத்தில் அவர்கள் தகுதி அற்றவர்கள் ஆவார்கள்? ஜெயிலில் இருக்கும் கைதிகள் ஆண்களாக இருந்தும் ஜெயிலரையும் ஜெயில் சம்பரணடையும் கண்டால் நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் அவர்களுக்கு ஆணை, வீரம், பரக்கிரமம், சூயபுத்தி எல்லாம் எங்கு போய்விட்டது?

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:39 -

அடையப்போவதில்லை. இது தானே மதவாதிகள் ஆஸ்திரீகள் சித்தாந்தம். ஆதலால் பணை பாவத்துக்குப் போகிறாளே என்று ஆணை பரிதாபப்பட வேண்டாம்.

பணை அபிமயைல்ல, அவளுக்கு நாம் எஜமானல்ல கார்டியன் அல்ல என்று எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். பணை தன்னையே பற்றியும் தனது கற்பனைப்பற்றியும் காத்துக் கொள்ள தகுதி பெற்றுக் கொள்ள விட்டு விட வேண்டுமே ஒழிய ஆணைகாவல் கட்டாது. இது ஆணைகளுக்கும் இழிவான காரியமாகும். கற்பு கடுமையான நோய் வரும் என்றால் இருவருக்கும் தான். ஒருவருக்கு மாத் திரம் வராது. ஆதலால் பணைகளைப் பபிக்க வைத்து விட்டால் தங்கள் கற்பு மாத் திரம் அல்லாமல் ஆணைகள் கற்பையும் காப்பாற்றக் கூடிய தன்மை வந்து விடும். ஆகவே தோழர்களான நீங்கள் நன்றாய் ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து அந்தப் பபி உங்கள் தங்கை, குழந்தை ஆகியவர்கள் விஷயத்தில் நடவடிக்கை.

(18.10.1935 - அன்று ஈரோடு லண்டன் மிஷன் கம்யூனிட்டி பிரெய்னிங் பள்ளிக்கூட மாணவர் சங்க கூட்டத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை, குடிஅரசு - 03.11.1935)

http://periyarvippunaruviyakkam.blogspot.com/2008/08/blog-post_02.html